

Φυσαρμόνικα

Η φυσαρμόνικα είναι ένα πνευστό μουσικό όργανο, οι ήχοι του οποίου παράγονται από μία σειρά ελεύθερα παλλόμενων γλωττίδων που φέρονται εντός μικρών φρεατίων όμοιας διάταξης σε σειρά.

Οι ήχοι του οργάνου παράγονται είτε με δυνατή εκπνοή είτε με εισπνοή μετακινούμενο δεξιά-αριστερά στα χείλη. Δια του τρόπου αυτού όλα τα παλλόμενα ορειχάλκινα γλωσσίδια παράγονται μουσική φθόγγοι διατονικής κλίμακας και ορισμένες συγχορδίες. Ορισμένα μοντέλα φυσαρμόνικας περισσότερο επαγγελματικά φέρουν ειδικό σύρτη-μπάρα, με τον οποίο καλύπτονται μερική σωληνίσκοι των γλωττίδων επιτυγχάνοντας έτσι μια ιδιαίτερη χρωματική κλίμακα φθόγγων, όπως το λεγόμενο “τρέμολο” ή ακόμα και ορχηστρικό.

Η φυσαρμόνικα φέρεται είτε με το ένα χέρι, είτε με τις παλάμες χεριών δημιουργώντας έτσι ένα αντηχείο, είτε τέλος επί σταθερής επιστήθιας βάσης που επιτρέπει στον φυσαρμονίστα ελευθερία χεριών για παράλληλη χρήση άλλου μουσικού οργάνου.

Πρόγονος του οργάνου φέρεται ο πολύαυλος των αρχαίων Ελλήνων, καθώς και το σενγκ των Κινέζων ή το σο των Ιαπώνων. Στη Δύση, το όργανο αυτό διαδόθηκε περί τον 19ο αιώνα σε χρήση μουσικής κυρίως μπλουζ και κάντρι. Στην Ελλάδα, η χρήση του είναι σχετικά περιορισμένη κυρίως στο ελαφρό τραγούδι και του νέου κύματος που αναπτύχθηκε στις δεκαετίες του 1960 και 1970.

Με τον όρο φυσαρμόνικα χαρακτηρίζονται και κάποια απλά ακορντεόν που αντί για πλήκτρα φέρουν οπές που κλείνει ο οργανοπαίκτης με τα δάχτυλά του.

